

Dette værk er downloadet fra Slægtsforskernes Bibliotek

Slægtsforskernes Bibliotek drives af foreningen Danske Slægtsforskere. Det er et privat special-bibliotek med værker, der er en del af vores fælles kulturarv omfattende slægts-, lokal- og personalhistorie.

Støt Slægtsforskernes Bibliotek – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug. Videre publicering og distribution uden for husstanden er ulovlig.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

SPEKTRET

Skoleblad for Vejle Mellem- og Realskole.

Nr. 1

Den 4. December 1916.

1. Aarg.

Skolebladet.

En Kreds af unge Mennesker har besluttet, at de ville danne et Skoleblad, som skulde gaa i Arv til de øverste Klassers Elever; disse skal saa redigere Bladet, til de afløses af andre, der har Interesse for Sagen.

Bladets Formaal er ikke at give Skoleelever Undervisning i Politik, men at give en Skildring af Sager, som angaar Skolen, Lærerne, Eleverne m. m.

Paa Grund af Dyrtdid og andre Ubehageligheder vil Bladet kun udgaa to Gange om Maanednen, men derfor burde Interessen for Bladet og dets Udbredelse ikke være mindre. Redaktionen haaber, at Bladet vil faa mange Holdere, saa at det kan gaa en lykkelig Fremtid i Møde.

En Sørøverhistorie.

I Aaret 14** afsejlede der fra den franske By Brest et Fartøj, som skulde ud for at søge sit Bytte, thi det var et Sørøverskib.

Paa Dækket stod en middelhøj, svær Mand, han havde et smukt Ansigt med et rødt Skæg, men paa Hovedet var han lige saa skaldet som et pillet Æg. Det var Kaptajnen; han gik rundt og kommanderede og gav Befalinger til Matroserne, der ligesom Kaptajnen bar lange Pistoler ved Siden.

Da Skibet var sejlet ud af Kanalen og var kommet ud i Vesterhavet, brød der et Uvejr løs; Skibet gyngede frem og tilbage paa de oprørte Bølger, medens Mandskabet havde travlt med at faa Sejlene taget ned. Kaptajnen gik rolig frem og tilbage paa Dækket; han tænkte paa sin Søn, der, naar han selv var død, skulde føre Skibet og vise, at hans Slægt var værdig

til at bære Normannerblod i sine Aarer.

Efter at Skibet havde sejlet i Stormvejr i 2 Dage, blev der roligere, og en Morgen opdagede Udkigsmanden Land, og der blev straks givet Befaling til at sætte Kursen mod Land.

Landet de havde set var Vestjyllands Kyst, og da de ikke kendte Farvandet, stødte de snart paa en Revle, og de satte straks Baadene i Vandet og kom i god Behold ind paa Kysten. Kaptajnen fik snart nogle Hytter lavet til sig selv og Matroserne, og de besluttede at blive i Landet, og de levede af hvad de havde taget med sig, indtil de kom i Berøring med andre Folk.

Fra den omtalte Kaptajn stammer blandt andre ogsaa én, som vi daglig omgaas med paa Skolen; Familiens Kendetegn er det røde Skæg og den skaldede Isse.

J.

Skolepladsen.

Hvilken dejlig Skoleplads vi har faaet! Det er da en Skoleplads, man kan være bekendt at gaa rundt paa i Frikvartererne. Den Skoleplads, som vi havde før Sommerferien, var i en saadan Tilstand, at man skulde tro,

at Skolen gerne vilde af med Eleverne, som var udsat for Livsfare hver Gang, de færdedes paa Pladsen, som var fuld af saa dybe Huller, at hvis man først var faldet ned i et af dem, roligt kunde lægge sig til at dø.

Jeg takker herved for det store Arbejde, der er gjort, for at Eleverne uden Fare kan færdes paa Skolepladsen. J³.

.....

NB. Jo flere Holdere Bladet faar, desto billigere kan Bladet sælges. Det ligger derfor i Holdernes egen Interesse at agitere for Bladet. J³.

.....

Kammeratskab.

Der gives vel ingen ædlere og dybere Følelser end Kammeratskabsfølelsen mellem Drengene. Er et Par Dreng først rigtig bleven gode Venner, skal der meget til for at skille dem ad igen, selv om de maaske nok underliden kan blive uenige i Smaaling. Som Regel kan de dog aldrig være Uvenner ret længe ad Gangen. Maaske kan det komme til Slagsmaal imellem dem, men saa snart de har taget et lille Livtag, er det

ogsaa forbi med det Fjendskab; det er sjældent, at en Dreng bærer Nag til en Kammerat; ja det er næsten umuligt, fordi det strider mod hans Natur.

For det meste er der to Drengene, der slaar sig sammen, og de er da sammen den største Del af deres Fritid, de gaar ud i Skoven, bygger deres Huler, leger, optager Kamp med andre Drengene og deler alt med hinanden. Hvor er det herligt at sidde med en god Kammerat i en Hule, man selv har lavet, og ryge en Cigaret; det er forbudt, men netop derfor smager det godt. Hvis Cigaret-rygning blev indført som Straffemiddel i Skolen, vilde Drengene snart holde op med at ryge.

Undertiden er der flere Drengene der kommer sammen, og saa dannes der gerne en hel lille Forening.

De fleste Kammeratskaber opstaar naturligvis gennem Skolen, her er man jo hver Dag sammen med jævnaldrende; og her gives der ogsaa god Lejlighed til at hjælpe hverandre.

En Ting er der dog ved Skolen, som bidrager til at gøre Kammeratskabet daarligt; det er Karaktererne. Naar Omflytningen nærmer sig, mærker man, at Misundelsens Djævel er kommet ind blandt Drengene, man ønsker uvilkaarligt bare den eller den

maa faa en lavere Karakter, end jeg fik, og ofte synes man, Læreren er yderst uretfærdigt, og at han tager meget mere Hensyn til Kammeraterne end til en selv. Skoledrengene her i Danmark er dog ikke saa ærekære som i enkelte Skoler i Tyskland, hvor man har mattet afskaffe Karakterer og Omflytninger, fordi man har haft Tilfælde, hvor Drengene har begaaet Selvmord, fordi de kom forlangt ned i Klassen.

Saa slemt er det heldigvis ikke her; men Misundelse er der ved enhver Omflytning. Kunde dette ikke forandres. Vi er jo nu lige i Omflytningens Tid; prøv at bilde Dig selv ind, at Du er glad paa dine Kammeraters Vegne, hver Gang en af dem faar en god Karakter, og tilsidst vil Du virkelig føle Glæde derved.

G. V.

Den ny Jernbanebro.

Søndag den 26. November aabnedes som bekendt den ny Jernbanebro over Havnegade. Da den nu er aabnet har Skoledrengene mistet en af deres bedste, og maaske mest benyttede Undskyldninger, naar de er kommet forsent. Hvem af os har ikke benyttet denne. Undskyldning?

Det var jo dejligt at kunne ligge 5 Minutter længere i Sengen om Morgenen, og dersom man saa kom forsent, saa undskyldte man sig blot med, at maatte »staa for Toget«.

Nu er det forbi, og vi maa 5 Minutter før op, og det oven i Købet nu i Vinter, thi nu ved Hr. Jensen, at Undskyldningen ikke mere kan bruges, thi nu har vi desværre denne »dumme« Bro. Man skulde næsten tro, at Statsbanerne blot havde bygget Broen for at drille os Skoledrenge, hvad jeg synes Statsbanerne kun er til for; thi før skulde man staa og vente, hvad der er meget ubehageligt, særlig naar vi skal paa Sportspladsen, men nu behøver vi dog ikke det.

Det er ogsaa det eneste Gode der er ved den Bro.

S. A.

Grammofonen.

En Gaade med to Løsninger.

Læreren: »I Dag skal I faa Lov til at gætte en Gaade, som jeg selv har lavet. Hvad er det: Naar man er ung, ønsker man al Tid at faa det, og naar man har faaet det, ønsker man det ikke mere?«

Peter: »En Kone«.

Læreren: »Det er i Grunden ikke helt galt — hm — nej, det passer i Grunden udmærket, men — jeg tænkte rigtignok paa Alderdom«.

* * *

Et Rygte.

Rygtet forlyder at d'Hrr. Hald og Eriksen hvert medfører sit traadløse Telegrafapparat til deres Samtaler paa Grund af den store Afstand.

* * *

Fra en københavnsk Skole.

Læreren: »Kan Peter sige mig, hvorved Mennesket adskiller sig fra Dyrene?«

Peter (tier).

Læreren: »Tænk dig nu om. I hvis Billede er du skabt?«

Peter (tier).

Læreren: »Naa, hvem er det, som ser alt, som ved alt, og som straffer alle Overtrædelser?«

Peter (hurtig): »Viceværtten.«

Annøncer.

Nielsen Helmars

Cigarforretning,

Tlf. 701. Kirketorvet. Tlf. 701.

Ekspresstrykkeriet (Chr. Høyer), Vejle.